

wil. Anders lijken ze ongeloofwaardig.” Jan Veldman schrijft het verhaal: Berrie (Albert Secuur) is voor een ‘dikke baan’ verhuisd naar Engeland. Hij keert na dertig jaar terug naar de plek van zijn jeugd. Voor een weddenschap met een Engelse vriend gaat hij op zoek naar een oude elpee in zijn geboortestreek - bestaat die band nou wél of niet - en belandt daar in een kolkende zee van weerzien en herbeleven, onderwijl stuitend op talrijke liedjes.

Michael Helmerhorst doet de regie, een náám, met als handige bijkomstigheids dat voor projecties kan worden geput uit zijn royale archief van (bizarre) filmfragmenten. Verder spelen Arno van der Heyden, Gabriëlle Glasbeek, Erik Harteveld, Lies van der Wiel en Tim Meeuws mee.

De laatste is een uitvinder, spullen gebruikend van de vuilnisbelt waarop hij leeft. Die vormt het decor, bijeengesprokkeld en uitgewerkt door decorman Harm Naaijer. Hadders: „Een klassieke veenkoloniaal”. Net als Harry (Happy Ship) Arling - immers Emmer-Compascuum - die de projecties verzorgt. Schilstra en Hadders zochten 't per se in de eigen omgeving. Ze wilden geen bussen vol Randstedelingen laten aanrukken.

Het idee voor zo'n stevig project komt uit provinciekringen. Drenthe wil cultuur stimuleren in gebieden zonder een gezegend vast aanbod stimuleren. *Het Pauperparadijs*, uitgesteld, past daar ook in. Gelet op de loerende 'overkill' is het niet beroerd - hoe klunzig dat vergunningengenhannes ook was - dat deze productie nu minder dicht op *Iemandsland* zit.

Anne de Jong en Gerrit Kamstra, cultuurambtenaren, bezochten Bert Hadders een paar jaar geleden, toen hij in een oude school in Eerste Exloërmond (zelf komt hij uit Tweede) liedjes schreef, geïnspireerd op de omgeving van zijn jeugd. Dat mondde uit in zijn plaat *De Coöperoazie*. Ze koppelden hem aan Carmen Schilstra. Was Hadders' schoolproject kleinschalig, dat wordt anders, in *De Bunermond*, zoals je Nieuw-Buinen daar beter kunt noemen. Ze hebben er veel zin in. „We zitten goed op schema”, zegt Schilstra.